

Aycan Özkan: *Nasrettin Hoca'ya sormuşlar: Hocam, eskiyen ay'ları ne yaparlar diye. Hoca bu yanıtlamış; kırıp yıldız yaparlar.*

Bende soruyorum: eskimiş "solcu"lar ne olur?

-Yanıtlıyorum: Bir dönem liberal olurlardı, şimdi de neoliberal oluyorlar. Liberal'i bilirimde, "neo"su da yeni moda herhalde.

-Ne yaparlar? Tabi ki sol'a, solcu'lara, ilkeli duruş sergileyenlere saldırırlar. Ayrıca hızlarını alamaz, sosyalist felsefenin bilimsel temele oturmasını sağlayan aydınlanmaya da öfkelerini kusarlar. Bu arada aydınlanma olmasaydı, liberal düşüncenin yaşayamacağını da unuttururler.

-Karakteristik özellikleri: Demokrasi sözcüğü dillerinden eksik olmaz, insan hakları, temel hak ve ifade özgürlüğü, özel yaşama saygı vb. şampiyonluğunu yaparlar.

-Kişilikleri: Omurgasızdırlar(bu ifade kendilerine aittir. HALİL Berktaş, bir yazısında -17 mart 2011- Taraf gazetesinin gücünü ilkesizliğinden, ütopyasızlığından aldığını yazdı) Bundan dolayı gerçekleri ters yüz ederek yazarlar.

-Kimi severler: Suyu sabuna dokunmayan "solcu"ları, müslüman demokratları(ne demekse) Atlantik ötesi ülkeyi ve içinde yaşayan birilerini kiblesi yapanları.

-Özellikleri: Çok cesur olmaları(!) Tabi arkaların da bir güç olursa. Örneğin hükümet gibi.

Acaba, kendilerine yükümledikleri bu özellikleri gerçek mi? Bakalım.

1- Eskimiş "solcu"ların liberalleşmesi;

"Mao"cu bozkurtlarla "sosyal" faşistler bir potada ne güzel kaynaşmışlar. 12 Eylül öncesi solun belini büken çatışmaları körükleyen örgütlerin yönetim kademesinde olanlar(bunlardan biri TKP genel sekreterydi) o ayrılıkları ortadan kaldırmayı nasıl becerdiler? Liberalleşerek mi? Neoliberallikle mi? Yada tamamen guygusal(!) nedenler olabilir mi? Ben nacizane (d) şikkını işaretliyorum: Hepsisi.

Hatırladım. Aralarında temel bir ayrılık var hala. Bazıları geçmişe ağıt yakarak solculara söverken, diğerleri geçmişe de söverek, günümüzde ki sosyalistlere sövme literatürünü geliştirirler. Ama birleştikleri temel konu esastır; inançsızlık. Hani "rüzgar gülü" var ya? Öyle birşey. Rüzgar nereden eserse!

2- Demokrasi, insan hakları vb. Hep dillerindedir. Ancak farklı bir söylemde, yada tavırda, aynı demokrat ve liberaller(!) anında bu niteliklerini unutup asıllarına dönerler. Yani ötekileştirme kampanyasına başlarlar.

Ayrıca, demokratik yükümlülükleri, AKP nin en ufak hak arama karşısında, öğrencilerin protestolarında, polisini nasıl saldırttığını, kafa göz yarılmalarını görmezden gelirler.

Bu tavırları, demokratlığın yeni bir tanımı olsa gerek.

3- Omurgasızlık, ilkesizlik, ütopyasızlık vs. : Halil Berktaş ne güzel ifade ediyor yazılarında. Hadi hakkını teslim edelim. AKP ye eleştiri yönlendiriyor(hayret AK Parti demiyor) ciddi sorunlarından söz ediyor. Ancak, baskı ve sömürünün olmadığını, korku rejiminin oluşmadığını da söylüyor. Ama sürekli artan, sistematik hale gelen, özel yaşama müdahale, sadece düşüncelerini açıklayanların tutuklanması, insanların yıllarca cezaevinde kalması ilgi alanına girmiyor. Diğer yandan ekonominin kötü olduğunu kabul etmiyor, ama üretimden çok, borçlanmayla bütçenin oluşturulduğunu, yaşam kalitesinin düşmesi, artan hırsızlık ve bireysel şiddetin yoğunluğu, namus cinayetlerinin artık alene işlenmesi de onun için birşey ifade etmiyor. Ancak bunları görüp dile getirenler şimşeklerini üzerine çekiyor Halil beyin. Böyle yapanlar, haset ve nefret dolu solcular oluyor.

TARAF GAZETESİNİN SOLLA İMTİHANI

Geschrieben von: Erkiner

Mittwoch, den 06. April 2011 um 16:54 Uhr -

Acaba diyorum? Bu sorunlarla ilgilenirse gereğini yapmak zorunda kalırsa, Allah muhafaza, köşeciğini kaybetme korkusu mu duyar? Ne yapsın garibim!

Nabi YAĞCI (TKP genel sekreteriydi) ya sormuşlar; gazeteniz önümüzdeki günlerde ne gibi açıklamalar yapacak diye. El cevap; ben gazetemin(!) mutfağında değilim, bende sizin gibi meraklıyım. Aklına iç siyasetle ilgili konular gelmiş, hafakanlar basmış. Çünkü iç siyasetle kirlilik artmışmış, siyaset meydanı at meydanına dönmüşmüş ve kimin sağlıklı, kimin sağlıksız olduğunu anlamak için de dış kontrolü yanmak gerekmişmiş(burada espri var, gülme efektine uyarak kahkaha atınız lütfen) Ama wikileaks belgelerini açıklayan asıl kişitutulankırken, kendi gazetesinin bu belgeleri nasıl yayınlatabildiğini sorgulamıyor. Bu da cesaretlerinin(!) bir eseri olsa gerektir.

Çok ciddi meraklıyım; Nabi Yağcı TKP nin genel sekreterliğine nasıl yükseldi. Hangi birikim ve derinlikle? Bunun temelinde "sadaikat" olabilir mi? Şimdiki kiblesine sadık kaldığı gibi. 12 Eylül'cülere karşı böylesine cesur(!) tavır alabilselerdi Türkiye demokrasisi nasıl olurdu. Meraktayım, birileri beni aydınlatsın lütfen.

Sayın okuyucular, atladığımı sanmayın. "Yağcı"lık kokusu almadığımı düşünmeyiniz. "Mao"cu bozkurtlarla "Sosyal" faşistlerin ortak bir noktasıda "yağcı"lığın özelliklerden biri haline gelmesidir. Yoksa, 12 Eylül'ü ve genel olarak darbecileri lanetlerken, darbe dönemlerinde bile yapılmayan uygulamaları görmezden gelmezlerdi. Ahmet Şık'ın daha basılmayan, hatta yazılması tamamlanmayan kitabının yasaklanması ve sonrasında yaşananlar önemli bir örnektir.

George Orwell'in 1984 adlı kitabındaki kurguya ne kadar da benziyor.

Sonuç olarak; Eskimiş solcuların hedefinde sosyalistlerin olmasında şaşacak bir durum yok. Hep olumsuzlukları yazacaklar, suçlama yapacaklar ki vicdanlarına(!) söz geçirebilsinler.

"Yetmez ama evet" in arkasında durabilmek için de yapılagelen bütün anti-demokratik uygulamalara bir kılıf bulacaklar.

"Du bakalım ne olcek" diyerek (Aziz Nesin'i saygıyla anıyorum) olanlar olduktan sonra da kadının "Vallahi kötü birşey yapmadı herif, adam senin yaptığını yaptı" diyecekler herhalde.